

Αίθουσα με Θέα

Περιοδική έκδοση εφημερίδας μαθητών Γυμνασίου & Λυκείου Αταλάντης

Σελίδα 1

τεύχος 1, Δεκέμβριος '2021—Φεβρουάριος 2022

Editorial

Η παρούσα δράση και πρωτοβουλία καθίσταται τόσο αναγκαία όσο και ουσιαστική κατά την υποχρέωση του σχολείου να αποτελέσει έναν φορέα διεύρυνσης του πνεύματος, ελεύθερης έκφρασης, ανάπτυξης της κριτικής σκέψης των μαθητών και επικοινωνίας των σχολικών παραγόντων με την κοινότητα.

Ο κύριος σκοπός είναι η μετουσίωση της ιδέας των μαθητών σε πρακτική αποτύπωση της σκέψης σε έντυπη μορφή, και όχι ηλεκτρονική, εκτεινομένη στην διερεύνηση ποικίλων ζητημάτων κοινωνικού, πολιτισμικού και πνευματικού περιεχομένου.

Οι στόχοι συνοψίζονται στα εξής :

- A) Ανάπτυξη προβληματισμού των μαθητών
- B) Έρευνα ποικίλων θεμάτων
- Γ) Καλλιέργεια ομαδοσυνεργατικού πνεύματος
- Δ) Βιωματική και έμπρακτη αναζήτηση της γνώσης
- Ε) Επικοινωνία σχολείου και μαθητών με την κοινότητα
- ΣΤ) Αξιοποίηση της κριτικής ικανότητας
- Ζ) Εμπέδωση του κυρίαρχου ρόλου του σχολείου ως φορέα παιδείας και όχι απλώς εκπαίδευσης. Το σχολείο δεν πρέπει να εγκλωβίζεται σε μια τυποποιημένη παροχή γνώσης αλλά να υδρεύει το νου και να αφήνει το πνεύμα ελεύθερο να ανασαίνει, προσπαθώντας να εμψυχήσει την ανάγκη πνευματικής αναβάθμισης μέσω της απρόσκοπτης και ανεξάρτητης έκφρασης που διακέει ιδέες και επιδρασιλεύει τον προβληματισμό.

Ας είναι τούτη η προσπάθεια μια όαση ελεύθερης σκέψης των μαθητών και μία παρακαταθήκη δημιουργίας για το μέλλον!

ΚΑΛΗ ΑΡΧΗ, ΠΑΙΔΕΣ! ΤΥΧΗ ΑΓΑΘΗ!

Κωνσταντίνος Τσίπρας

Αίθουσα με Θέα στον κόσμο γιατί τα παιδιά έχουν δικαίωμα να ονειρεύονται, να δημιουργούν και να εκφράζονται ελεύθερα μέσα από το ελεύθερο κείμενο. Γράφω αν έχω κάτι να πω σε κάποιον που δεν είναι εδώ ωθούμενος από τη βεβαιότητα ότι θα διαβαστώ, έχοντας την ελπίδα ότι θα ακουστώ. Το ελεύθερο κείμενο σε συνδυασμό με τη σχολική εφημερίδα επιτρέπει να ξαναβρούμε το νόημα της γραπτής επικοινωνίας.* Ο μεγάλος Γάλλος ριζοσπάστης παιδαγωγός Σελεστέν Φρενέ (1896-1966) ήταν ο πρώτος που εισήγαγε στη σχολική αίθουσα το τυπογραφείο και τη σχολική εφημερίδα ήδη από τον μεσοπόλεμο εμπνέοντας με τις διδακτικές του μεθόδους το μεταρρυθμιστικό κίνημα του Μοντέρνου Σχολείου.

Με την ελπίδα λοιπόν η εφημερίδα των παιδιών του Γυμνασίου και Λυκείου Αταλάντης να γίνει πηγή έμπνευσης για όλους μας να ευχηθούμε καλή ανάγνωση.

Βογιατζή Αντωνία

*Από το Μνημόνιο Θεσμικής Παιδαγωγικής του René Laffite

Η ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΓΡΑΠΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

Ο γραπτός λόγος αποκτά χαρακτήρα αυτονομίας μέσα στη διαδρομή του ιστορικού χρόνου. Ξεπερνά το εδώ και το τώρα και γίνεται λόγος της μεγάλης διάρκειας. Έτσι γνωρίσαμε τους προγόνους μας, τα ιστορικά γεγονότα που δε ζήσαμε, τον πολιτισμό μας από αρχαιότατων χρόνων, την ποίηση και τη λογοτεχνία. Οι Λατίνοι υποστήριζαν “verba volant, scripta manent”.

Ο γραπτός λόγος είναι ο λόγος της κοινωνικής χρησιμότητας. Επιτρέπει στους αναγνώστες και στους ακροατές να βοηθούν τη μνήμη τους, καταγράφοντας τις πιο χρήσιμες πληροφορίες, που δέχονται κι επιτρέπει στην κοινωνία ή το έθνος να μην ξεχνούν κείμενα καταστατικού χαρακτήρα και ιστορικής σημασίας. (συντάγματα, νόμοι, συνθήκες).

Ο γραπτός λόγος απαιτεί ιδιαίτερες γλωσσικές ικανότητες και στις ημέρες μας, που όλα γύρω μας «τρέχουν» και η εικόνα κατακτά τους πάντες δεν έχει τη θέση που θα έπρεπε, γιατί θα πρέπει ν' αναμετρηθείς μαζί του, για να κερδίσεις τους αναγνώστες ή τους ακροατές.

Για τους παραπάνω λόγους συγχαίρω όλες τις μαθήτριες και μαθητές του Γυμνασίου και Λυκείου Αταλάντης, που αρθρογραφούν στην εφημερίδα.

Συγχαίρω τους συναδέλφους κ.Βογιατζή Αντωνία και κ.Τσίπρα Κων/νο για την πρωτοβουλία τους αυτή, γιατί αποδεικνύουν στην πράξη ότι:

«ΚΑΛΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΠΑΙΡΝΕΙ ΕΝΑ ΧΕΡΙ, ΑΝΟΙΓΕΙ ΕΝΑ ΜΥΑΛΟ, ΑΓΓΙΖΕΙ ΜΙΑ ΨΥΧΗ»

ΕΛΕΝΗ ΤΣΑΠΑΛΗ

ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ

Δ/ΝΤΡΙΑ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΑΤΑΛΑΝΤΗΣ

Η ανάγκη για έκφραση και επικοινωνία είναι διαχρονική

Η ιδέα να δημιουργηθεί μια μαθητική εφημερίδα ανταποκρίνεται στην ανάγκη των μαθητών μας να εκφράσουν τις απόψεις τους, να επικοινωνήσουν, να συνομιλήσουν τόσο μεταξύ τους, όσο και με τον έξω κόσμο. Στο Λύκειο Αταλάντης, η πρώτη προσπάθεια έγινε το 2015 με την ηλεκτρονική μορφή της να αντανάκλα τη σύνδεση τους με την τεχνολογία.

Η δημιουργία μιας σχολικής εφημερίδας είναι μια ευχάριστη και δημιουργική δραστηριότητα, που στοχεύει στην ελεύθερη έκφραση των μαθητών και στην επικοινωνία τους με ανθρώπους εκτός σχολείου. Παράλληλα δίνει κίνητρο στα παιδιά να εργαστούν σε ομάδες και βοηθά στο άνοιγμα του σχολείου στην κοινωνία. Είναι γνωστό πως η σχολική εφημερίδα αποτελεί ένα δυναμικό μέσο διαλόγου, το οποίο δίνει την ευκαιρία στους μαθητές μας να αναδείξουν τις απόψεις τους στην ευρύτερη σχολική κοινότητα.

Η εφημερίδα είναι αποτέλεσμα συλλογικής δουλειάς, προσφοράς γνώσεων και χρόνου αρκετών μαθητών και μαθητριών, καθώς και συναδέλφων, που πρόσφεραν το μεράκι τους χωρίς φειδώ. Οι εκπαιδευτικοί, ως υπεύθυνοι έκδοσης, αποτελούν σημείο αναφοράς και στήριξης στις προσπάθειες των παιδιών.

Ευελπιστούμε πως η ελευθερία έκφρασης, η οποία αποτελεί προϋπόθεση της ύπαρξης μιας εφημερίδας, θα συμβάλει στη συνειδητοποίηση της αξίας της δημοκρατίας και του ενεργού πολίτη.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΦΥΣΙΚΟΣ

Δ/ΝΤΡΙΑ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΑΤΑΛΑΝΤΗΣ

Η δημοκρατία είναι κάτι σύνθετο, το οποίο έχει σαν προτεραιότητα την δυνατότητα όλων να εκφράζουν και να συναποφασίζουν με τρόπο τέτοιο που καθένας θα έχει σταθμισμένα την γνώμη του για τα θέματα που τον αφορούν ,είτε σε τοπικό ,είτε σε κεντρικό επίπεδο. Η Δημοκρατία είναι συνάρτηση μιας κοινωνίας που δίνει ίσες δυνατότητες, ίσες ευκαιρίες και αναγνωρίζει σε όλους τους ανθρώπους την δυνατότητα και να πολιτεύονται και να εκλέγονται. Σε κάθε περίπτωση Δημοκρατία δεν σημαίνει ασυδοσία, δημοκρατία σημαίνει πως επικρατεί η άποψη της πλειοψηφίας .

ΝΕΟΙ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Θεωρώ, λοιπόν, ότι είναι επιβεβλημένη η ανάγκη και το πολιτικό σύστημα και οι νέοι να βοηθήσουμε όλοι από κοινού, ώστε οι νέοι να είναι ενεργοί. Ας μην ξεχνάμε πως όσο πιο ενεργοί οι νέοι άνθρωποι, τόσο πιο πιθανό είναι να έχουν φρέσκες ιδέες, νέες απόψεις, και πραγματικά να βρεθούν λύσεις σε προβλήματα που χρονίζουν και είναι δύσκολο, χωρίς την εμπλοκή, την συμμετοχή και την διάθεση των νέων να προσφέρουν, να επιλυθούν. Είναι προτιμότερο να έχουμε άποψη και λόγο με προτάσεις και όχι μόνο με κριτική. Δεν είναι μόνο η επανάσταση αυτή που θα δώ-

σει την λύση αλλά και η συμμετοχή Δεν θα χαριστεί τίποτα στους νέους. Κανένας δεν θα κάνει πίσω, για να προχωρήσουν οι ίδιοι. Οι ίδιοι οι νέοι πρέπει να συνειδητοποιήσουν ότι πρέπει να τολμήσουν να διεκδικήσουν αυτό που τους αναλογεί και αυτό που τους αναλογεί είναι το μέλλον.

Θεωρείτε πως η τοπική κοινωνία είναι μια εκσυγχρονισμένη και πρωτοποριακή κοινωνία η ότι στηρίζεται περισσότερο σε οπισθοδρομικές αντιλήψεις;

Το ζήτημα είναι να κάνουμε το σωστό και να προσπαθούμε πάντα να έχουμε σαν παρακαταθήκη την εμπειρία του παρελθόντος. Είμαι πεπεισμένος ότι η νέα γενιά οφείλει να τοποθετείται στα ζητήματα που ανακύπτουν και το εάν είναι κάτι προοδευτικό ή συντηρητικό προκύπτει από την αξιολόγηση στο μέλλον των αποφάσεων, οι οποίες ελήφθησαν.

Συμερίζετε την άποψη πως υπάρχουν προϋποθέσεις διασύνδεσης του σχολείου με τον Δήμο Λοκρών και αν ναι που διαφαίνεται αυτό;

Με βάση την κείμενη νομοθεσία τα σχολεία όσο αφορά την συντήρηση και καθαριότητα τότε είναι πλέον στον τομέα ευθύνης του δήμου. Αυτό όμως που πρότευνα αποτελεί προτεραιότητα για τον Δήμο είναι οι χώροι μάθησης πραγματικά να ανακτήσουν την αίγλη που κάποτε εί-

χαν, όπως επίσης να προωθηθεί ένα ευρύτερο σύνολο μέτρων και παρεμβάσεων που θα δώσει την δυνατότητα σε νέες εκπαιδευτικές λειτουργίες να γίνουν από τα σχολεία.

Θεωρείτε εφικτή την συνεργασία του Δήμου και του σχολείου ώστε να πραγματοποιηθούν ορισμένες εκδηλώσεις;

Ο Δήμος και τα σχολεία κατά παράδοση συνεργάζονται. Απαραίτητο κομμάτι μιας επιτυχημένης εκδήλωσης είναι η συμμετοχή των νέων. Χωρίς τους νέους δεν υπάρχει δυνατότητα να αισιοδοξούμε ότι μπορούμε να έχουμε την πολιτιστική αφύπνιση που θέλουμε για αυτό τον τόπο. Παράλληλα, πρέπει να καταλάβουμε όλοι ο,τι κάνουμε μένει σαν αποτύπωμα στην κοινωνία. Επηρεάζει συνειδήσεις, επηρεάζει σκέψεις και δημιουργεί τροφή για το μέλλον. Όσο γινόμαστε δυναμικό κομμάτι της κοινωνίας, παίρνουμε πρωτοβουλίες, οι οποίες ωθούν προς τα μπροστά, τόσο πιο αισιόδοξοι μπορούμε να αισθανόμαστε για το όραμα που όλοι έχουμε για το μέλλον μας .

Προτεραιότητα του Δήμου είναι ο εκσυγχρονισμός με τις νέες τεχνολογίες και να μπορεί να έχει διάφανα οικονομικά. Δεύτερη προτεραιότητα είναι να προταθούν δημόσια έργα, τα οποία ήταν σε υστέρηση και προς αυτή την κατεύθυνση έχω ξεκινήσει ένα ισχυρό τεχνικό πρόγραμμα, το οποίο πιστεύω πως

τα επόμενα χρόνια θα βελτιώσει τις υποδομές στη περιοχή, ειδικά, στο κομμάτι βιολογικών αποχέτευσης, αντιπλημμυρικών εργασιών προκειμένου πραγματικά να ανέβουμε επίπεδο όσο αναφορά την ποιότητα της ζωής μας και το τρίτο κομμάτι έχει να κάνει με το σκέλος που λέγεται καθημερινότητα όπου προσπαθούμε συνεχώς να βελτιώσουμε αυτό που λέγεται καθαριότητα με προμήθεια και νέων απορριμματοφόρων, νέων κάδων. Αυτό που λέγεται καθημερινότητα στην ύδρευση με την αντικατάσταση δικτύων μαντεμιού, το οποίο γίνεται πράξη σε πολλά σημεία του Δήμου .Αυτό που λέμε ποιότητα ζωής στο σκέλος της υγείας που είναι πολύ σημαντικό. Μακάρι κάποια στιγμή ένας από εσάς να γίνει Πρωθυπουργός αυτής της χώρας. Αυτό που πρέπει να θυμάται όταν θα βάλει τους δικούς του στόχους είναι ότι όλοι ξεκινάμε από κάπου, πάμε κάπου και κάθε βήμα που κάνουμε πρέπει να έχει σταθερές βάσεις. Τα άλματα δεν βοηθούν ποτέ, τα σταθερά βήματα είναι αυτά τα οποία αφήνουν το αποτύπωμα τους. Τα άλματα είναι συνήθως φωτοβολίδες που δεν έχουν μέλλον.

Κωνσταντίνα Δέδε
Δημήτρης Μυρογιάννης
Παναγιώτα-Εφραιμία Κυριαζή
Μαρία-Βασιλική Σπινάσα
Δήμητρα Ντόγανου

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Το πέρασμα του χιονιά από την Αταλάντη

Ασχημες συνθήκες χιονιού επικράτησαν τέλη Ιανουαρίου στην περιοχή της Αταλάντης και στα γύρω χωριά αλλά

ταυτόχρονα αυτές οι συνθήκες έδωσαν στα παιδιά την δυνατότητα για λίγη διασκέδαση στο χιόνι κατά την διάρκεια της πανδημίας. Μικροί και μεγάλοι βγήκαν στους κατάλευκους δρόμους της Αταλάντης που σπάνια χιονίζει για να ξεφύγουν λίγο από τα προβλήματά τους. Οι δρόμοι και οι γειτονιές γέμισαν με χιονάνθρωπους και μαμάδες που έβγαζαν τα παιδιά τους αναμνηστικές φωτογραφίες. Δυστυχώς η τηλεκπαίδευση τους χάλασε κάπως τα σχέδια για μερικές μέρες. Οι κάτοικοι βγήκαν έξω με τα φτυάρια τους και φτυάριζαν τις αυ-

λόπορτες ενώ παρέες παιδιών έπαιζαν χιονοπόλεμο. Επίσης υπήρξαν και άτομα που έκαναν snowboard στις λεύκες κατηφόρες της Αταλάντης. Η μικρή αυτή "γούρνα" η Αταλάντη όπως την αποκαλούν μερικοί κάτοικοι της περιοχής, μας άφησε έκπληκτους , κυρίως τους ηλικιωμένους καθώς όπως αναφέρουν οι ίδιοι είχαν να δουν τέτοιο χιόνι από το '87. Όμως τώρα έφτασε 70 πόντους. Ένα ακόμη γεγονός είναι ότι στη θάλασσα έφτασε για πρώτη φορά 30 πόντους το χιόνι , ενώ γύρω στις 9 το πρωί της Τετάρτης, η θάλασσα της παραλίας

"παλιομάγαζα" είχε παγώσει, με τον υδράργυρο να δείχνει -60 βαθμούς Κελσίου. Ο δήμος είχε βγάλει γκρέιντερ και καρότσες αλατιού για να καθαρίσουν τους δρόμους και να βοηθήσουν την κατάσταση. Παράλληλα όμως υπήρξαν και προβλήματα. Διακοπές ρεύματος και νερού αναστάτωσαν αρκετούς κατοίκους της περιοχής με αποτέλεσμα να μην υπάρχει θέρμανση σε σπίτια και νερό για τις ανάγκες του νοικοκυριού, ενώ καλλιέργειες και ελαιόδεντρα καταστράφηκαν. Δρόμοι έκλεισαν και οι οδηγοί δυσκολεύτηκαν να

μετακινηθούν ενώ έπρεπε να έχουν υποχρεωτικά αλυσίδες μαζί τους. Οι κλειστοί δρόμοι είχαν αρκετές συνέπειες, κυρίως για τους εργαζόμενους που έπρεπε να πάνε στις δουλειές τους, ενώ ζώα σε κτηνοτροφίες και σε διάφορες εγκαταστάσεις έμειναν αβοήθητα.

Σόνια Ναβτζότ Κορ Σινγκ

Η Ελληνική Ιστιοπλοϊκή Ομοσπονδία πραγματοποίησε στις 3 - 6 Δεκεμβρίου 2021 προπονητικά camp σε διάφορα μέρη της Ελλάδας σε κατηγορίες Optimist και ILCA 4 (laser 4.7) με αφορμή τα Περιφερειακά Πρωταθλήματα που ακολουθούν. Μέ-

σω αυτών των camp πολλοί αρχάριοι αλλά και προχωρημένοι ιστιοπλόοι είχαν την ευκαιρία να κάνουν μαθήματα με καταρτισμένους προπονητές των κλάσεων. Να μάθουν ή και να κάνουν επανάληψη τους κανονισμούς του αθλήματος με τους κριτές κανονι-

σμών και να κάνουν άσκηση με γυμναστές της Ομοσπονδίας. Τα προπονητικά camp αποτελούνταν από τέσσερα μέρη : τις προπονήσεις στην θάλασσα, την γυμναστική , την θεωρία με παραδείγματα, όπως βίντεο, και τους κανόνες ιστιοπλοΐας. Είχα την τύχη να συμ-

μετέχω ως αθλητής του Ιστιοπλοϊκού Αταλάντης στο camp που έγινε στην Λίμνη Ευβοίας, όπου συμμετείχαν ακόμα 54 ιστιοπλόοι και ομολογώ ότι ήταν μια ξεχωριστή εμπειρία που μας γέμισε γνώσεις και μας βοήθησε πολύ. Εκτός του εκπαιδευτικού μέρους τα camp έχουν

ως σκοπό επίσης να αναδείξουν τις ομορφιές ενός τόπου και να τον στηρίξουν οικονομικά. Η επιλογή της περιφέρειας του φετινού camp να γίνει στην λίμνη Ευβοίας έγινε για να βοηθήσει οικονομικά τον τόπο μετά τις πυρκαγιές του καλοκαιριού.

Κωνσταντίνος Μυρογιάννης

**Διεθνής Ημέρα Μνήμης Θυμάτων Ολοκαυτώματος
27 Ιανουαρίου**

Πριν λίγες ημέρες ήταν η Διεθνής Ημέρα Μνήμης των θυμάτων του Ολοκαυτώματος, όπου τιμάμε τους πάνω από 6 εκατομμύρια ανθρώπους, κυρίως Εβραίοι, που δολοφονήθηκαν απ' τους Ναζί ή που πέθαναν απ' τις κακουχίες που υπέστησαν στα στρατόπεδα συγκέντρωσης στα οποία βρίσκονταν.

Στο στρατόπεδο συγκέντρωσης του Άουσβιτς περισσότεροι από 1 εκατομμύριο άνθρωποι, εκ των οποίων 9 στους 10 ήταν Εβραίοι, έχασαν τη ζωή τους. Τα θύματα που απέφευγαν τον άμεσο θάνατο επιλέγονταν για εργασία. Κάθε μέρα ήταν ένας αγώνας επιβίωσης κάτω από ανυπόφορες και αντίξοες συνθήκες. Στις 27 Ιανουαρίου 1945 ο Σοβιετικός στρατός εισήλθε στο Άουσβιτς και απελευθέρωσε τους εναπομείναντες κρατούμενους.

Τέλος, πρέπει να είμαστε ευγνώμονες που ζούμε σε μια εποχή που όλοι είμαστε ίσοι και μπορούμε να εκφράζουμε ελεύθερα τη γνώμη μας χωρίς να υπάρχει κάποιο αντίκτυπο στη σωματική και ψυχική μας ακεραιότητα.

Αλεξάνδρα Κατσιφά

ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ

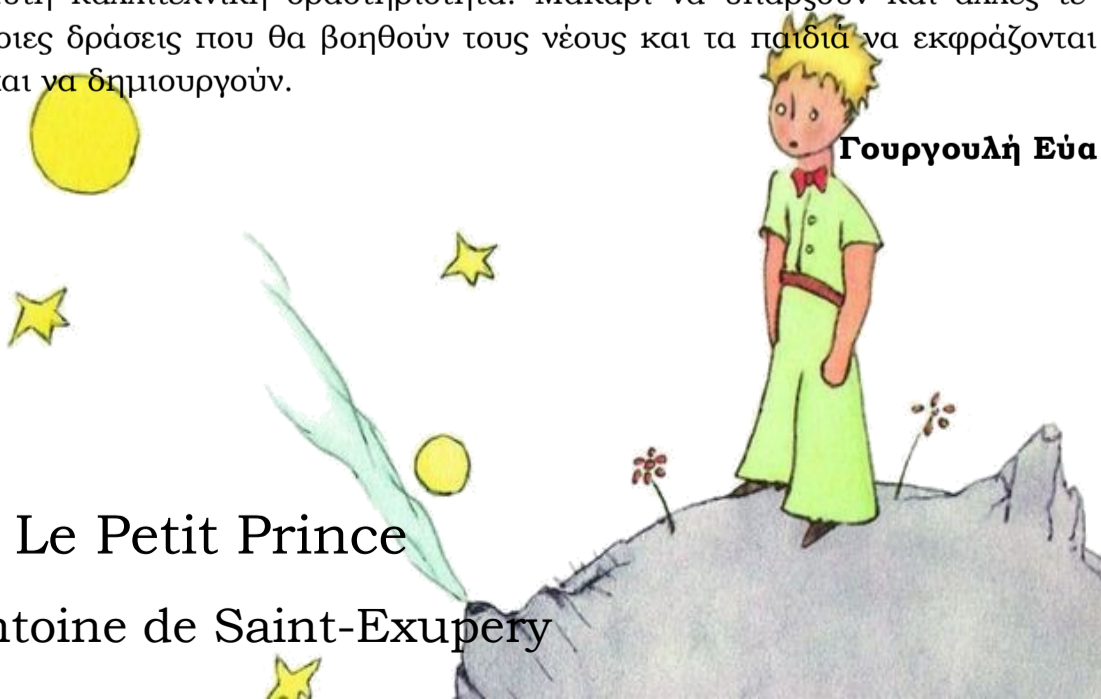
Την Παρασκευή 4 Φεβρουαρίου 2022 πραγματοποιήθηκε η έκθεση ζωγραφικής των παιδιών που παρακολουθούν το καλλιτεχνικό εργαστήριο του Πολιτιστικού Κέντρου Οπουντίων Λοκρών στην Αταλάντη. Τα παιδιά είχαν δημιουργήσει ζωγραφίες με διάφορες θεματικές ενότητες. Τα έργα τους ήταν εντυπωσιακά και εμπνευσμένα από τον κόσμο του σήμερα. Η ισότητα των δύο φύλων, ο πόλεμος, η ειρήνη, η αρμονία της φύσης, η παράδοση και η θρησκεία ήταν πηγές έμπνευσης για τα παιδιά.

Είναι γεγονός ότι οι ζωγραφίες ανατακλούν τον συναισθηματικό μας κόσμο. Τα χρώματα που είχαν επιλέξει οι μικροί καλλιτέχνες ήταν ζωηρά. Επομένως τα παιδιά απέδωσαν την πραγματικότητα με θετική διάθεση. Βέβαια τους απασχόλησαν και ζητήματα πολεμικών συρράξεων επηρεασμένα από τα γεγονότα της εποχής μας.

Αξίζουν πολλά συγχαρητήρια σε αυτούς τους μικρούς καλλιτέχνες και στην δασκάλα τους κ. Ζήκου Τέρρη που βρίσκεται κοντά τους και τους καθοδηγεί καθώς και σε όλους όσους βοήθησαν στην πετυχημένη αυτή καλλιτεχνική δραστηριότητα. Μακάρι να υπάρξουν και άλλες τέτοιες δράσεις που θα βοηθούν τους νέους και τα παιδιά να εκφράζονται και να δημιουργούν.

Γουργουλή Εύα

Le Petit Prince
Antoine de Saint-Exupery

Αν θέλεις να λεγέσαι
άνθρωπος δεν θα πεις
ούτε στιγμή ν' αγωνηέσαι για
την ειρήνη και για το δίκαιο

Τ. ΔΕΙΒΑΔΙΤΗΣ

Επισκέφτηκε την δημόσια βιβλιοθήκη της Αταλάντης και με επιτυχία πραγματοποιήσαμε την πρώτη μας συνέντευξη με την **διευθύντρια της Αιάντειου βιβλιοθήκης την κ. Ζεκεντέ Μαρία**. Η διευθύντρια μας αποκάλυψε τις σπουδές της στην Βιβλιοθηκονομία και έπειτα το μεταπτυχιακό της στην Διοίκηση Μονάδων. Αν και δεν ήταν η πρώτη της επιλογή παρόλα αυτά η τριανταεξάχρονη πορεία της στη συγκεκριμένη βιβλιοθήκη αποδεικνύει πόσο πολύ της άρεσε αλλά και την προσφορά της στον χώρο αυτό. Η συνέντευξη που μας παραχώρησε είναι ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα.

Κυρία Ζεκεντέ πότε ιδρύθηκε η βιβλιοθήκη;

Η βιβλιοθήκη σαν Δημοτική ιδρύθηκε το 1964. Ως Δημόσια όμως, δηλαδή το ότι ανήκει στο Υπουργείο Παιδείας είναι από τον Οκτώβριο του 1998.

Πώς βοηθάει η βιβλιοθήκη την περιοχή της Αταλάντης;

Ο ρόλος του Πολιτιστικού Οργανισμού που λέγεται βιβλιοθήκη, άσχετα αν είναι Δημοτική ή Δημόσια απευθύνεται καθαρά στην τοπική κοινότητα, στην τοπική κοινωνία, αφουγκράζεται της ανάγκες της και προσπαθεί να τις καλύψει. Από το 2012 έχουν αρχίσει καλοκαιρινές εκστρατείες στις οποίες πολλοί από εσάς συμμετείχατε σε μικρή ηλικία, διήρκεσαν διά ζώσης έως το 2019 γιατί από το 2020 κάναμε μία καλοκαιρινή αλλά ήταν διαδικτυακή. Οπότε ανοίγουν οι βιβλιοθήκες προς την κοινωνία. Θεωρώ ότι είναι πολύ σημαντικό για την τοπική κοινότητα.

Κάνετε όμως και εκπαιδευτικά προγράμματα. Πηγαίνετε σε διάφορα μέρη όπως σε εκθέσεις ζωγραφικής. Πώς βοηθάει αυτό τα παιδιά που συμμετείχαν;

Κάνουμε πάρα πολλά εκπαιδευτικά προγράμματα. Η βιβλιοθήκη ξεπερνάει τα ογδόντα εκπαιδευτικά προγράμματα. Όχι μόνο από το 2012 που ξεκίνησαν οι καλοκαιρινές. Εκπαιδευτικά γίνονταν και πριν και συμμετείχαμε σε όλες τις πολιτιστικές δράσεις του Δήμου Λοκρών. Κάθε πρόγραμμα έχει δικό του στόχο, τη δική του πορεία, δική του ροή και απευθύνεται σε συγκεκριμένες ηλικιακές ομάδες οι οποίες έχουν να κάνουν με τη συνεργασία βέβαια πάντα με τις σχολικές μονάδες όχι μόνο για ανεξάρτητους χρήστες της βιβλιοθήκης, δηλαδή να δανειστεί κάποιος ή να ζητήσει μια πληροφορία. Υπάρχουν και τα Δημόσια Κέντρα Πληροφόρησης και των ΑΜΕΑ και για τους ανθρώπους που θέλουν να χρησιμοποιούν τη βιβλιοθήκη με τις νέες τεχνολογίες.

Ποιος ήταν ο στόχος της καλοκαιρινής εκστρατείας που πέρασε;

Κάθε καλοκαίρι είχε δική του θεματική, δικά του υποπεδία τα οποία προσπαθήσαμε με κάθε τρόπο σύμφωνα με το μήνυμα που έδινε κάθε εκστρατεία και το πώς ειδικευόμασταν από το futur Library και μετά από τη Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδας προκειμένου να μπορέσουμε να ανταποκριθούμε και να πετύχουμε το στόχο για τον οποίο γινόταν κάθε καλοκαιρινή εκστρατεία. Επιπλέον ενισχύονται και οι

μεταξύ των παιδιών που συμμετέχουν σχέσεις και γίνονται φίλιες. Ήταν διαδραστικό καθαρά και για μένα την ίδια. Την είχα απολαύσει αλλά και οι εθελοντές με αποκορύφωμα την τελετή λήξης.

Επίσης η βιβλιοθήκη έχει πρωτότυπο τυπογραφείο. Θα θέλατε να μας μιλήσετε για αυτό;

Όπως βλέπετε υπάρχουν δύο κώδωνες, υπάρχουν δύο μηχανήματα. Τα δύο τυπογραφικά μηχανήματα που είναι στους κώδωνες το ένα είναι ποδοκίνητο τυπογραφικό μηχανήμα και το άλλο σεληδοποιητής. Δηλαδή στο ένα έμπαιναν τα στοιχεία τα οποία έμπαιναν από την αντίθετη πλευρά, όχι από τα αριστερά προς τα δεξιά όπως γράφουμε αλλά όπως πάει η αραβική γραφή προκειμένου όταν αποτυπώνονται να τα διαβάζουμε σωστά. Το άλλο ήταν σεληδοποιητής στο οποίο τυπώθηκε η πρώτη εφημερίδα της αντίστασης. Χρονολογούνται από το 1910 περίπου.

Ποιες ηλικίες προσελκύει περισσότερο η βιβλιοθήκη; Κυρίως τώρα με τον covid;

Με τον covid κάναμε πάρα πολλά προγράμματα διαδικτυακά τα οποία μπορείτε να αναζητήσετε στην ιστοσελίδα. Κάναμε και αναγνώσεις διαδικτυακές προκειμένου να μην στερηθούν κάποια παιδιά και γενικά όλοι οι άνθρωποι την ανάγνωση. Το πρόγραμμα το οποίο φέτος φιλοξενούμε είναι το Αποτύπωμα του 1821 στο Ταλάντι και στη Λοκρίδα. Αυτό το έχουν παρακολουθήσει περίπου 330 παιδιά από την αρχή του 2021 και στο νέο αναγνωστήριο λειτουργεί μια υπέροχη έκθεση που έχουμε κάνει και ένα βίντεο το οποίο μπορείτε να το αναζητήσετε στην ιστοσελίδα μας.

Στην ιστοσελίδα μπορεί κάποιος να βρει βιβλία;

Ναι, υπάρχει ηλεκτρονικός κατάλογος. Κάναμε delivery βιβλίων σε ειδικές ομάδες όπως τα μέλη του ΚΑΠΗ και σε ΑΜΕΑ. Μπορούσε ο καθένας να γίνει μέλος της βιβλιοθήκης κατεβάζοντας διαδικτυακά τα χρήσιμα έντυπα που έχουμε ώστε να γίνει κάποιος μέλος. Μέσω του email μας παράγγελε το βιβλίο το οποίο επισκεπτόταν μέσω του ηλεκτρονικού καταλόγου online. Αυτή τη στιγμή είναι περίπου 22300 εγγραφές. Μπορεί κανείς να δει τα εξώφυλλα από τα πιο καινούρια βιβλία φυσικά, ότι είναι διαθέσιμο από εκδοτικούς οίκους και τις περιλήψεις.

Θα μπορούσε κάποιος να το δανειστεί από το internet δηλαδή να το διαβάσει διαδικτυακά;

Όχι δεν υπάρχει. Το ψηφιακό κομμάτι που υποστηρίζεται αυτή τη στιγμή είναι μόνο Λοκρών συγγραφέων όχι το βιβλίο το ίδιο γιατί έχει να κάνει και με τα πνευματικά δικαιώματα αλλά και με τις αγορές των ψηφιακών βιβλίων.

Ποιο είναι το πιο σπάνιο βιβλίο που έχετε;

Το πιο σπάνιο βιβλίο είναι μια βίβλος. Παρόλα αυτά υπάρχουν πάρα πολλά παλαιότερα βιβλία.

Γνωρίζετε από πότε είναι;

Όχι. Θα απευθυνθούμε σε ειδική ομάδα. Μπορεί να είναι και μοναδική, για να σας δώσω και μια πληροφορία.

Υπάρχουν αγγλικά βιβλία;

Βεβαίως. Σε πρωτότυπη γλώσσα, ξενόγλωσσα πρωτότυπα βιβλία υπάρχουν στην αγγλική, μερικά στη γαλλική, κάποια στην ιταλική και ελάχιστα στη γερμανική.

Ποια είδη βιβλίων έχετε;

Η συλλογή περιλαμβάνει όλες τις θεματικές ενότητες σύμφωνα με την ταξινόμηση του υλικού. Είναι ταξινομημένο στη 0 θεματική ενότητα είναι τα πληροφοριακά, στο 100 η φιλοσοφία με την ψυχολογία, στο 200 η θρησκεία, στο 300 οι κοινωνικές επιστήμες, 400 οι γλωσσολογίες, 500 θετικές, 600 τεχνολογία, 700 οι καλές τέχνες, 800 όλες οι λογοτεχνίες του κόσμου και 900 ιστορία και γεωγραφία. Και φέτος έχουμε το εκδοτικό καινούριο έργο το οποίο θα μοιραστεί στις Δημόσιες Βιβλιοθήκες από το εκπαιδευτικό πρόγραμμα Αναζητώ Πληροφορούμαι Μαθαίνω.

Ποιες είναι οι επόμενες επενδύσεις για την βιβλιοθήκη;

Για το 2022 και για την τριετία που πρόκειται να έρθει δηλαδή 2022-2025 περίπου, δύο είναι οι πηγές από τις οποίες χρηματοδοτείται η βιβλιοθήκη: το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων από το Υπουργείο Παιδείας πάντα και ο Τακτικός Προϋπολογισμός για τις λειτουργικές δαπάνες. Είναι ένα μεγάλο ποσό με το οποίο προμηθευόμαστε τα βιβλία. Φέτος πήραμε τετρακόσια βιβλία για όλες τις θεματι-

κές ανάλογα με τη ζήτηση εκ μέρους των αναγνωστών. Περίπου ύψους 4500 χιλιάδες ευρώ. Όπως βλέπετε έχει γίνει αλλαγή του εξοπλισμού, των βιβλιοστασίων, επίπλων κλπ.

Ποια είναι η καλύτερη επένδυση σε βιβλία και η πιο επιτυχημένη που έχετε κάνει;

Θέλω να πιστεύω ότι το μεγαλύτερο ποσοστό είναι επιτυχημένο σε όλα, δηλαδή σε όλες τις θεματικές. Βασιζόμαστε πάντα, γιατί τώρα έχουμε και

πολλές δωρεές, άλλη μια πηγή εμπλουτισμού της συλλογής είναι οι δωρεές. Πρόσφατα από το Μουσείο Γουλανδρή παραλάβαμε 52 καινούριες εκδόσεις οι οποίες είναι πολυτελείς εκδόσεις, όπως έχουμε από το ίδρυμα Νιάρχος, από το ίδρυμα Ουράνη και πάρα πολλά άλλα ιδρύματα τα οποία μπορείτε να δείτε στην ιστοσελίδα. Έχουμε κάνει εικονικές ξεναγήσεις όπως κάναμε και μια εκδήλωση εξαιρετική για τον Παπαδιαμάντη διαδικτυακά με σχολείο του Αγίου Στεφάνου και συνδεθήκαμε με το μουσείο Σπίτι του Παπαδιαμάντη στη Σκιάθο.

Και μια τελευταία ερώτηση: ποιο είναι το αγαπημένο σας βιβλίο και γιατί;

Το ένα παιδί μετράει τα άστρα του Λουντέμη. Ήταν από τα πρώτα που διάβασα. Ήταν ο αγαπημένος μου συγγραφέας. Υπάρχουν πάρα πολλά βιβλία και ήδη δίνονται λίστες τώρα με τα 100 βιβλία που θα πρέπει να έχουμε διαβάσει στη ζωή μας τουλάχιστον. Δεν ξέρω αν είναι

αυτό παιδιά τελικά. Να σας πω ποιο είναι; Κάθε άνθρωπος είναι ξεχωριστός και ως εκ τούτου έχει δικαίωμα στη γνώση και στην πρόσβαση στη γνώση. Εμείς εδώ είμαστε για να διευκολύνουμε και να δίνουμε εργαλεία για να υπάρχει πρόσβαση στη γνώση.

Σας ευχαριστούμε πάρα πολύ

Εγώ ευχαριστώ, με τιμάτε ιδιαίτερα.

**Άλμπι Νάναι
Μπρούνο Νάναι
Παναγιώτου Μηχαέλα
Παπαγεωργίου Τζίνα**

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΤΙΚΗ

Το συγκεκριμένο βιβλίο αποτελεί ένα από τα μυθιστορήματα της Άλκης Ζέη, που ανήκουν στην εφηβική λογοτεχνία. Είναι ένα μυθιστόρημα αληθινό και συγκινητικό που μιλά για ένα 13χρονο κορίτσι την Κωνσταντίνα που ζει από την ηλικία των έξι ετών με την οικογένειά της στην Γερμανία. Ξαφνικά βλέπει την ζωή της να ανατρέπεται από την μια στιγμή στην άλλη. Όλα όσα ήξερε και θεωρούσε σίγουρα έχουν πια χαθεί. Οι ευτυχισμένες μέρες της στην Γερμανία και στο εκεί σχολείο της έχουν τελειώσει. Οι γονείς της χωρίζουν και συνεχίζουν την ζωή τους διαφορετικά, ενώ εκείνη αναγκάζεται να επιστρέψει στην Ελλάδα, στην Κυψέλη, και να ζήσει με την γιαγιά της. Χωρίς να το καταλαβαίνει, αντιμετωπίζοντας αδιέξοδα και συγκρούσεις με την γιαγιά της, αρχίζει να κατρακυλάει στον κόσμο των ναρκωτικών. Είναι ένα ανθρώπινο, ρεαλιστικό, εφηβικό μυθιστόρημα της Άλκης Ζέη που θίγει καιρικά θέματα και δείχνει στον αναγνώστη πόσο εύκολα μπορεί να μπλέξει κανείς εξαιτίας των προβλημάτων του. Στο βιβλίο θίγονται θέματα διαπολιτισμικότητας, σύγκρουσης γενεών, δύσκολες οικογενειακές καταστάσεις, όπως αυτές που προκαλούν ένα διαζύγιο, κυρίως όμως τα ναρκωτικά. Όλα αυτά τα σοβαρά κοινωνικά προβλήματα, τα χειρίζεται η συγγραφέας χωρίς ηθικολογίες και διδακτισμούς, αλλά με χιούμορ και φυσικούς διαλόγους, καθώς αυτά αντιμετωπίζονται μέσα από την αντιπαράθεση των επιχειρημάτων, εκπροσώπων παλαιότερων γενεών με τα σύγχρονα αδιέξοδα... τις αράχνες που η 13χρονη ηρωίδα προσπαθεί να υπερβεί μέσα από τον δικό της κώδικα αξιών.

Τσολέλη Μαρήλια

ΤΑΙΝΙΕΣ

Το «Red Notice» έγινε η πιο επιτυχημένη ταινία στο Netflix.

Με περισσότερες από 320 εκατομμύρια ώρες θέασης το heist movie εκθρόνισε από την κορυφή το «Bird Box». Λιγότερες από 20 μέρες χρειάστηκε η ταινία «Red Notice» (Ρόσον Μάρσαλ Θέρμπερ) για να γίνει η πιο επιτυχημένη ταινία στην ιστορία του Netflix, εκθρονίζοντας το «Bird Box» (Σουζάνε Μπίερ, 2018).

Πιο αναλυτικά, το λουσάτο heist movie με πρωταγωνιστές τους Ντουέιν Τζόνσον, Γκαλ Γκαντότ και Ράιαν Ρέινολντς, πέτυχε σε 18 μέρες 328,8 εκατομμύρια ώρες θέασης. Το «Red Notice» δεν είναι τίποτα περισσότερο από μια τυποποιημένη πρωτοκλασάτη περιπέτεια, όπου ένας αναλυτής του FBI καταδιώκει τον πιο περιζήτητο ληστή έργων τέχνης, αλλά γίνεται άθελά του συνεργός του στο κυνήγι μιας απατεώνισσας που είναι πάντα ένα βήμα μπροστά.

Έπειτα, παρά τις ώρες που έχουν αφιερώσει οι συνδρομητές του Netflix, το «Red Notice» υπολείπεται αισθητά της επίδρασης που είχαν έτερα σουξέ του streamer. Πάντως, μια εξήγηση για την επιτυχία του heist movie μπορεί να είναι ότι πλέον στην πλατφόρμα βρίσκονται περισσότεροι συνδρομητές από ποτέ, έτσι αναπόφευκτα οι νέες κυκλοφορίες έχουν μεγαλύτερες πιθανότητες να σπάσουν ευκολότερα ρεκόρ από παλαιότερα. Μένουμε συντονισμένοι λοιπόν..

Παναγιώτα Ζυγοκώστα

Η ΕΠΙΣΤΟΛΟΓΡΑΦΙΚΗ ΝΤΙΚΙΝΣΟΝ

Η Έμιλι Ντίκινσον θεωρείται ίσως η κορυφαία Αμερικανίδα ποιήτρια του 19ου αιώνα, η οποία ανέτρεψε τα λογοτεχνικά δεδομένα της εποχής της, αφηφώντας τις υπάρχουσες νόρμες, αδιαφορώντας για τους συμβατικούς κανόνες της ποίησης και εντρυφώντας σε μια ευρεία θεματολογία και ποικίλες αναζητήσεις. Θεωρώντας πως η «Δημοσίευση ισοδυναμεί με τον Πλειστηριασμό της Διάνοιας» (Ποίημα 709), δεν εξέδωσε έργα της, αν και είχε αρκετές ευκαιρίες και δυνατότητες ίσως επειδή το

«σπασμωδικό της μέτρο» δεν γινόταν αποδεκτό και εκείνη δεν επιθυμούσε να το αλλάξει. Όσον αφορά την προσωπική της ζωή, ήταν ο «Μύθος», η «Μοναχική» του Άμερστ, της γενέτειρας της, μια λευκοντυμένη φιγούρα που επέλεξε την απομόνωση για τα τελευταία είκοσι χρόνια της ζωής της.

Η ανάγνωση των επιστολών της για κάποιον που γνωρίζει ελάχιστα την Έμιλι Ντίκινσον μέσα από την ποίησή της αποτελεί μια πρωτόφαντη εμπειρία. Σελίδα μετά τη σελίδα, μια καινούρια Έμιλι φανερώνεται

μπροστά στα μάτια του: ικετευτική και απαιτητική, τρομαγμένη και τρομοκρατική, αντάρτισσα και σκλάβια, ανοιχτόμουαλη και παλιομοδίτισσα, πλημμυρισμένη χαρά μα και οδύνη, μια Έμιλι που ακόμα και μέσα στην ίδια επιστολή αποκαλύπτεται και αποκρύπτεται, εξελίσσεται και παραμένει ακλόνητη στις εμμονές της, εφορμά και αναδιπλώνεται, επιβάλλει και παρακαλά, επιπλήττει και κολακεύει και ακατάπαυστα εκπλήττει. Έχουν διασωθεί 1054 επιστολές που καλύπτουν ένα χρονι-

κό φάσμα 50 περίπου ετών και απευθύνονται σε ένα ευρύ κύκλο γνωστών, συγγενών, φίλων και ανθρώπων των γραμμάτων. Χωρίς αμφιβολία υπήρξαν πολύ περισσότερες — υπολογίζεται πως αυτές που διασώθηκαν αποτελούν μόνο το δέκα τοις εκατό όσων έστειλε — οι οποίες όμως δεν διατηρήθηκαν από τους παραλήπτες τους, είτε επειδή δεν συνειδητοποίησαν την αξία του περιεχομένου τους, είτε ακριβώς επειδή δεν ήθελαν να δημοσιοποιηθεί. Πολλοί από τους παραλήπτες αρνήθηκαν

να παραδώσουν τις επιστολές που είχαν στην κατοχή τους θεωρώντας τη δημοσιοποίησή τους ιεροσυλία στη μνήμη των νεκρών, ενώ στην περίπτωση των Νόρκρος, των εξαδέλφων της Ντίκινσον, παραδόθηκαν αντίγραφα των επιστολών που περιείχαν λογοκριμένα αποσπάσματα. Ο ίδιος ο Όστιν, ο αδελφός της, παρέδωσε στην Μέιμπελ Τοντ, την ερωμένη του και πρώτη επιμελήτρια έκδοσης των ποιημάτων και επιστολών της Έμιλι, πολλές επιστολές αφού πρώτα είχε ανεπιτυχώς προσπαθήσει να

σβήσει οποιαδήποτε αναφορά υπήρχε σε αυτές στη σύζυγό του ή σε άλλα μέλη της οικογένειάς τους. Ωστόσο, οι επιστολές που διεσώθησαν σκιαγραφούν τη ζωή μιας ιδιαίτερης γυναίκας και αποτελούν πολύτιμο οδηγό στην προσπάθεια κατανόησης της διάνοιάς της.

Η σύνταξη μιας επιστολής αποτελούσε ολόκληρη ιεροτελεστία. Πάντα συνέτασσε κάποιο προσχέδιο το οποίο διόρθωνε και αναθεωρούσε επιμελώς πριν το αποστείλει, αφού προηγουμένως είχε επιλέξει το κατάλληλο επιστολόχαρτο. Για τα προσχέδια της χρησιμοποιούσε οποιοδήποτε χαρτί είχε διαθέσιμο — λογαριασμούς, λίστες για ψώνια — μα για το «καθαρό» χρησιμοποιούσε ακριβό επιστολόχαρτο που φρόντιζε ο πατέρας της να της το προμηθεύει. Ο κάθε παραλήπτης ικανοποιούσε και κάποια διαφορετική πνευματική ή συναισθηματική της ανάγκη και γι' αυτό η ίδια επιζητούσε να κάνει την ανάλογη εντύπωση και υιοθετούσε και το αντίστοιχο ύφος.

Όταν έγραφε στον Χίγκινσον, τον εκδότη του Μηνιαίου Ατλαντικού και μέντορά της για περίπου μια εικοσαετία, για παράδειγμα, ο τόνος της ήταν αφελής, προέτασσε την υποτιθέμενη ελλιπή της μόρφωση και την απειρία της υποβιβάζοντας την πραγματική της διάνοια για να κολακεύσει τον εγωισμό του και να διατηρήσει την επαφή της με έναν άνθρωπο των γραμμάτων. Σε σημειώματα ή γράμματα στον ανιψιό της το ύφος της είναι απλό και παιχνιδιάρικο, ενώ απευθυνόμενη στις εξαδέλφες της εμφανίζεται λιγότερη επιφυλακτική.

Επιστολή 330 προς τον Χίγκινσον, Ιούνιος 1869

Αγαπητέ φίλε

Ένα Γράμμα μου δίνει πάντα την αίσθηση της αθανασίας επειδή είναι μόνο η διάνοια χωρίς τον σωματικό φίλο. Δέσμιοι του ύφους μας και της προφοράς στον προφορικό μας λόγο, μια φασματική δύναμη φαίνεται να υπάρχει στη

σκέψη που πορεύεται μόνη — θα ήθελα να σ' ευχαριστήσω για τη μεγάλη σου καλοσύνη μα ποτέ δεν αποτολμώ να πιάσω τις λέξεις που δεν μπορώ να σηκώσω. Αν ερχόσουν στο Άμερστ, θα μπορούσα και να τα καταφέρω, αν κι η Ευγνωμοσύνη είναι ο δειλός πλούτος εκείνων που δεν έχουν τίποτα. Είμαι σίγουρη πως λες την αλήθεια, επειδή έτσι κάνουν οι ευγενείς, μα τα γράμματά σου πάντα με εκπλήσσουν. Η ζωή μου είναι τόσο απλή και πειθαρχημένη που δεν μπορεί να φέρει κανέναν σε δύσκολη θέση. [...] Παρατήρησες πως κατοικώ μόνη — Για ένα Μετανάστη, η Χώρα είναι άνευ σημασίας παρεκτός κι αν είναι η δική του. Ζητάς ευγενικά να με δεις. Αν θα σου ήταν απολύτως βολικό να ταξιδέψεις μέχρι εδώ πέρα στο Άμερστ θα χαίρόμουν πολύ, μα εγώ δεν διαβαίνω τον περίβολο του Πατέρα μου προς οποιοδήποτε Σπίτι ή πόλη.

Τις σπουδαιότερες πράξεις μας τις αγνοούμε. Δεν συνειδητοποιήσες πως

έσωσες τη Ζωή μου. Από τότε ένα απ' τα λίγα μου αιτήματα είναι να σ' ευχαριστήσω αυτοπροσώπως. [...]

Ντίκινσον

Επιστολή 286 προς τις εξαδέλφες Νόρκρος μέσα Οκτωβρίου 1863

... Θα τρελαινόμουν απ' την χαρά μου αν έβλεπα τις μικρούλες μου αγαπημένες. Το να τους γράψω υπολείπεται σε γλυκύτητα των δυο τους προσώπων που φαίνονται τόσο κοντινά, κι όμως πάνε δυο βδομάδες που έφυγαν από εμένα — δυο φευγαλέες εβδομάδες γεμάτες ελπίδες. Τώρα έχω αρχίσει να αμφιβάλω αν ήρθαν ποτέ. [...] Δεν έχουμε παγετό στο σπίτι μας ακόμα. Θερμομετρικό παγετό, εννοώ. Η μητέρα έβαλε καινούριο δόντι το Σάββατο. Το ξέρετε πως ο Δρ Στράτον της το είχε υποσχεθεί πριν πολύ καιρό. Η «Οδοντοφυΐα» την πείραξε, και δεν άφησε το κρεβάτι της, το Σάββατο, μ' ένα πρόσωπο που θα έπαιρνε πρώτο βραβείο σε οποιαδήποτε ζωοπανήγυρη στη χώρα. Γύρισε στην πό-

λη το επόμενο πρωί με ελαφρά εξασθενημένα χαρακτηριστικά, δίχως μάτι στην αριστερή πλευρά. Αναμφίβολα «φοβερῶς έθαυμαστώθημε θαυμάσια τὰ έργα σου» 1 και περιστασιακά γκροτέσκοι. Η Λίμπι πάει στη Σάντερλαντ, την Τετάρτη, για κάνα δύο λεπτά-φεύγει από εδώ στις 6 ½ — τι ταιριαστή ώρα — και θα πάρει πρωινό την προηγούμενη νύχτα. τόσο ραφιναρισμένη ατμόσφαιρα! Τα δέντρα στέκονται ευθυτενή σαν ακούν τις μπότες τις, και θα βγάλουν πιατικά αντί για φρούτα, φοβάμαι. Τα γεράνια έχουν γλιτώσει το κολλάρισμα μέχρι στιγμής, αν κι ακόμα υπάρχει χρόνος, παρεκτός και φύγει πριν τον Απρίλιο. Η Εμιλι είναι πολύ ποταπή και τα παιδιά της στο σκοτάδι δεν πρέπει να θυμούνται τι λέει για την δεσποσύνη.[...]

Ευφροσύνη Μαντά Καθηγήτρια Αγγλικών

Η μουσική και ο ρόλος της στην καθημερινή ζωή

Η μουσική και το τραγούδι συνοδεύουν την ανθρώπινη ιστορία εδώ και χιλιάδες χρόνια. Πέρα από την πολιτιστική τους αξία, αποτελούν και μία μορφή έκφρασης των ανθρώπινων συναισθημάτων. Η μουσική έχει καθοριστικό ρόλο στην ζωή του ανθρώπου και δεν λειτουργεί με έναν ανιαρό τρόπο, όπως πολλοί πιστεύουν. Συντροφεύει τον άνθρωπο στις δύσκολες αλλά και στις ευχάριστες στιγμές του. Συμπληρωματικά, λειτουργεί και ως μέσο έκφρασης πολλών ανθρώπων, καθώς μέσω αυτής έχουν την δυνατότητα να παρουσιάσουν τις ιδεολογικές τους αντιλήψεις, την κουλτούρα τους, τα πολιτικά και θρησκευτικά τους πιστεύω, και προπάντων τα συναισθηματά

τους. Ωστόσο, υπάρχει και μία μερίδα ανθρώπων που χρησιμοποιούν τη μουσική ως μέσο διασκέδασης και όχι έκφρασης. Και σε αυτή την περίπτωση όμως η επιρροή της μουσικής είναι υπαρκτή με έμμεση μορφή. Τα εύρος της ποικιλομορφίας της μουσικής είναι μεγάλο, καθώς υπάρχουν πολλά είδη που εκπροσωπούν κάθε πολιτισμό, κάθε κουλτούρα, διάφορες αντιλήψεις κ.ο.κ. «Η μουσική είναι η μόνη γλώσσα που όλος ο κόσμος καταλαβαίνει. Ο μόνος τρόπος συνενόησης. Είναι μια αδελφοσύνη. Να το θυμάσαι, φίλε μου, κάποτε δεν θα χρειάζεται να μιλάμε...». – Παύλος Σιδηρόπουλος

Σπυριδούλα Τσιγαρίδα

ΟΠΟΥ ΚΑΙ ΝΑ ΤΑΞΙΔΕΨΩ Η ΕΛΛΑΔΑ ΜΕ ΠΛΗΓΩΝΕΙ

Δήμητρα Μπακογιάννη

Όπου και να ταξιδέψω, η Ελλάδα με πληγώνει. Δεν είναι αυτή που ήταν, όλα έχουν αλλάξει. Αυτά που την ψυχή μου έχουν χαράξει Έχουν φύγει με το χρόνο. Η παλιά αυτή εικόνα σιγανά και σιωπηλά στο μυαλό μου παγώνει. Τα χρυσελεφάντινα αγάλματα παίρνουν ζωή, Ό,τι πια σήμερα είναι θαμμένο μέσα στη Γη Το βράδυ κάθεται μπροστά μου. Μια απέραντη πεδιάδα από τσιμέντο, Δεν υπάρχει πια ούτε ένα κοπιμένο Για το κορίτσι στο μπαλκόνι. Αυτά ζουν μόνο στην καρδιά μου. Έχει χαθεί πλέον εκείνη η Ελλάδα, Δεν ακούγεται πια καμία καντάδα, Από τον Σολωμό και τον Λαυράγκα.

Ο Μενέλαος δεν παλεύει πια για την Ελένη, Τον τόπο μας τον έχουν καταπνίξει ξένοι Που αναζητούν τον ήλιο. Δεν υπάρχει κανένα πλοίο Που να φέρνει τους δικούς μας. Μόνο στις γιορτές και τα καλοκαίρια Που παίρνουν τις βαλίτσες στα κέρια Για να γυρίσουν στην πατρίδα. Όπου και να ταξιδέψω, η Ελλάδα με πληγώνει Γιατί προσφέρει φιλοξενία Σε όποιον έχει ηγεσία Και οι δικοί μας νοσταλγούν την μάνα και τον πατέρα Που έχουν αφήσει πέρα Στη πουλημένη Ελλάδα. Ναι, Όπου και να ταξιδέψω, η Ελλάδα με πληγώνει Την ψυχή μου ξεριζώνει.

Κοινωνικοί Προβληματισμοί

Η κλιματική αλλαγή οδηγεί σε σημαντικές αλλαγές στα θαλάσσια οικοσυστήματα, ως αποτέλεσμα της οξίνισης των ωκεανών, της αύξησης της θερμοκρασίας και της διεύρυνσης των νεκρών ζωνών εξαντλημένου οξυγόνου. Όμως τι γίνεται με την άνοδο της στάθμης της θάλασσας ; Σε παγκόσμιο επίπεδο δεκάδες εκατομμύρια άνθρωποι θα εκτοπι-

στούν τις τελευταίες δεκαετίες του αιώνα, εάν τα αέρια του θερμοκηπίου δεν μειωθούν δραστικά. Επειδή πολλές παράκτιες περιοχές έχουν μεγάλη αύξηση του πληθυσμού, περισσότερα άτομα θα κινδυνεύουν από την αύξηση της στάθμης της θάλασσας Η Ασία έχει τον μεγαλύτερο πληθυσμό που κινδυνεύει από την αύξηση αυτή, με χώρες όπως το Μπαγκλαντές, η Κίνα, η

Ινδία, η Ινδονησία και το Βιετνάμ να έχουν πολύ πυκνοκατοικημένες παράκτιες περιοχές. Το 2019, ο αριθμός των ανθρώπων που επλήγησαν από την άνοδο της στάθμης της θάλασσας κατά τη διάρκεια του 21ου αιώνα ήταν τρεις φορές υψηλότερος από τον προηγούμενο αιώνα. Μια ανασκόπηση 33 μελετών που δημοσιεύθηκε το 2020 διαπίστωσε ότι «οι περισσότερες εκτιμήσεις για τον παγκόσμιο πληθυσμό είναι της τάξης των δεκάδων ή εκατοντά-

δων εκατομμυρίων ανθρώπων που βρίσκονται εκτεθειμένοι σε παράκτιες πλημμύρες σε διαφορετικές χρονικές περιόδους και σεσάρια» λόγω της αύξησης της στάθμης της θάλασσας. Αυτές οι επιστημονικές μελέτες μας οδηγούν στο συμπέρασμα πως η κλιματική αλλαγή μας είναι πολύ περισσότερο επικίνδυνη από όσο πιστεύουμε. Η στάθμη της θάλασσας αυξάνεται και απειλεί την ασφάλεια εκατοντάδων πληθυσμών που θα ταλαιπωρηθούν στο

μέλλον. Αρκετές περιοχές που γνωρίζουμε τώρα, σε μερικές δεκαετίες μπορεί να χαθούν. Αποτέλεσμα : οι άνθρωποι θα χάσουν τις περιουσίες τους ή θα αναγκαστούν να καταφύγουν σε άλλους τόπους όπου θα δυσκολευτεί η καθημερινότητα τους μέχρι να προσαρμοστούν, εάν τους το επιτρέψουν οι συνθήκες.

Παναγιώτα Κατραντού

Κοινωνικοί Προβληματισμοί

Εγώ και το εγώ μου

Είναι θλιβερό το πώς η σημερινή κοινωνία έχει αποδεχτεί και δεν νιώθει ντροπή από τις εικόνες της αθλιότητάς της. Ο σύγχρονος άνθρωπος, ψυχικά κλονισμένος και καταβεβλημένος, σε μια προσπάθειά του να βρει διέξοδο από τα προβλήματά του, γίνεται έρμαιο της ακολασίας των υλικών απολαύσεων και βυθίζεται στα πάθη και τις αμαρτίες του. Μέσα σε έναν συναισθηματικό κυκεώνα, όπου κυριαρχεί το ένστικτο της ατομικής επιβίωσης και όχι η λογική, καθίσταται δύσκολο για το άτομο να βρει χρόνο για πνευματική εξέλιξη και ηθικές ανησυχίες. Η συνειδησή του παγώνει και έχοντας ως μοναδικό στόχο την διατήρηση της προσωπικής του ευτυχίας, χάνει κάθε ενδιαφέρον και

μένει απαθής απέναντι σε όλα τα τραύματα της κοινωνίας. Ψυχές περιπλανώμενες, σώματα πεινασμένα κουλουριασμένα στις πιο ζεστές γωνιές του δρόμου, πρόσωπα θλιμμένα και τλαιπωρημένα από τις κακουχίες, ειδική εγκλήματα και άλλα τόσα προβλήματα που συναντά καθημερινά δεν τον συγκινούν, αφού εκείνος έχει πια επαναπαυτεί στην άνεσή του και έχει συνειδητοποιήσει πως μοναδικός του στόχος είναι πλέον η ικανοποίηση των προσωπικών του συμφερόντων. Η υιοθέτηση αυτών των καταστάσεων από το υποσυνείδητο ως κάτι συνηθισμένο και αμετάβλητο έχει ως απόρροια τη σύνθεση μιας κοινωνίας που δεν θυμίζει σε τίποτα τον άνθρωπο.

Μαρία Πάσσα

Το βίωμα της ανεργίας

Το φαινόμενο της ανεργίας είναι καθημερινό και τα ποσοστά της έχουν εκτοξευθεί στα ύψη. Τα προβλήματα εξαιτίας της ανεργίας διογκώνονται. Η εύρεση εργασίας αποτελεί δύσκολη υπόθεση ειδικά για τους νέους. Τα αποτελέσματα πολλαπλά. Οι άνθρωποι δυσκολεύονται να επιβιώσουν και οδηγούνται στη φτώχεια στερούμενοι βασικά αγαθά. Οι άνεργοι ζουν στην ανασφάλεια, το άγχος και την απόγνωση. Αισθάνονται πως δεν είναι ενεργά μέλη της κοινωνίας και ότι δεν προσφέρουν. Νιώθουν μειονεκτικά απέναντι στους συναν-

θρώπους και γι' αυτό κλονίζεται η ψυχολογία τους. Διακατέχονται από θλίψη, απογοήτευση και απελπισία. Ενδεικτικά μπορούμε να διαπιστώσουμε πως ορισμένοι άνθρωποι που είναι μακροχρόνια άνεργοι αντιδρούν με βίαιο τρόπο ή εμπλέκονται σε εγκληματικές ενέργειες για να εξασφαλίσουν την επιβίωσή τους. Η τεχνολογία συμβάλλει στην αύξηση της ανεργίας αφού πολλές φορές αντικαθιστά τον άνθρωπο. Πολλά επαγγέλματα δεν ανταποκρίνονται πλέον στις ανάγκες της σύγχρονης εποχής και έτσι εξαφανίζονται σταδιακά. Επομένως αναγκάζονται να στραφούν

στην αναζήτηση άλλης εργασίας για να μην καταλήξουν άνεργοι, μιας εργασίας ωστόσο που να μην τους ικανοποιεί. Από την άλλη το κράτος προσπαθεί με προσωρινές λύσεις να αντιμετωπίσει το πρόβλημα μέσω προγραμμάτων για ανέργους αλλά εδώ απαιτούνται δραστικά μέτρα γιατί η ανεργία είναι πρόβλημα με μεγάλες και σοβαρές διαστάσεις για ολόκληρη την κοινωνία. Ας λάβει το κράτος λοιπόν υπόψη του ότι όλοι οι άνθρωποι έχουν δικαίωμα στην εργασία η οποία τους εξασφαλίζει μια αξιοπρεπή διαβίωση.

Γαρυφαλλιά Τραγογιάννη
Ηλιάννα Χρυσικού

ΟΤΑΝ ΤΟ ΦΑΓΗΤΟ ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΜΜΟΝΗ

Σε μία κοινωνία που υπολογίζει τόσο την εικόνα του σώματος και θεωρεί επιτυχία το να είναι κανείς αδύνατος, οι περισσότεροι άνθρωποι ανησυχούν έστω και περιστασιακά για το βάρος τους. Όταν, όμως, η ανησυχία μετατρέπεται σε εμμονή, συχνά αναπτύσσονται διατροφικές διαταραχές. Η διατροφική διαταραχή στην οποία δίνεται μεγαλύτερη σημασία στις μέρες μας είναι η ψυχογενής ή νευρική ανορεξία, στην οποία το άτομο αποκτά μια διαστρεβλωμένη εικόνα για το σώμα του, νιώθει έντονο φόβο για την αύξηση του βάρους του και οδηγείται στα άκρα περιορίζοντας επικίνδυνα την πρόσληψη τροφής. Ωστόσο, σπάνια διαγιγνώσκεται προτού φτάσει σε πολύ σοβαρή κατάσταση, ειδικά αν το βάρος δεν ήταν ήδη σε χαμηλά επίπεδα, πριν τη εμφάνισή της. Δυστυχώς, η κοινωνία στιγματίζει ορισμένα ιδιαίτερα αδύνατα άτομα ως «ανορεξικά» χωρίς κάποια βέβαιη αιτία. Όμως, η ανορεξία δεν αποτελεί τη μοναδική διατροφική διαταραχή. Μια ιδιαίτερα σοβαρή διαταραχή ακόμη είναι και η βουλιμία, κατά την οποία το άτομο καταναλώνει μεγάλες ποσότητες φαγητού, τις οποίες στη συνέχεια αποβάλλει από το σώμα του. Τέλος, μια πρόσφατα αναγνωρισμένη μορφή είναι και η ορθορεξία, όπου παρατηρείται η εμμονή για βιολογικά σωστή τροφή που οδηγεί σε διατροφικούς περιορισμούς σε επίπεδο ψυχαναγκασμού. Για πολλούς ανθρώπους οι διατροφικές διαταραχές είναι κάτι δυσνόητο και τους κάνουν να αναρωτιούνται «γιατί απλά δεν τρώνε;». Όμως, δεν είναι απλά μια επιλογή. Είναι ασθένεια, που εκτός από την σωματική, επηρεάζει και την ψυχική υγεία, ελέγχει τη ζωή εκείνου που νοσεί, χωρίς ο ίδιος να μπορεί να το αποφύγει, τον γεμίζει ενοχές και τον κάνει να υποφέρει και να πιστεύει πως έχει τον έλεγχο, όταν στην πραγματικότητα οδηγείται στην αυτοκαταστροφή.

Οι διατροφικές διαταραχές αποτελούσαν για πολλούς θέμα ταμπού. Όμως τα τελευταία χρόνια υπάρχει περισσότερη ευαισθητοποίηση και προσπάθεια για την πρόληψη και την θεραπεία τους.

Μάρα Καρατράντου

Μη με αφήσεις ποτέ...»

Ζούμε σε μια κοινωνία στην οποία όλοι κάνουμε λόγο για εξέλιξη και ισότητα χωρίς να φιλτράρουμε αυτές τις έννοιες. Και κάπου εκεί σταματάμε και αναρωτιόμαστε: Τι συμβαίνει όταν είσαι κορίτσι, κοπέλα, γυναίκα; Πώς εξηγείται το γεγονός πως μέσα σε 11 μήνες στη χώρα μας έχουν καταγραφεί 16 γυναικοκτονίες; Πού βρίσκεται η "ισότητα" σε αυτή την περίπτωση;

Μπροστά στο έγκλημα όλοι θλιβόμαστε και λυπόμαστε το θύμα. Τι συμβαίνει όμως όταν μιλάμε για σεξισμό, σεξιστικά περιστατικά τα οποία αγγίζουν το όριο της παρενόχλησης, για καταγγελίες βιασμών, για όλα όσα "γεννούν" τις βίαιες συμπεριφορές και κατ' επέκτα-

ση τις γυναικοκτονίες; Ίδιως αν είσαι γυναίκα θα δεχτείς τα περισσότερα. Στον δρόμο, στην δουλειά, στο σπίτι...

Αν πεθάνεις, όλοι θα στενοχωρηθούν, θα λυπηθούν, θα σοκαριστούν. Μέχρι να πεθάνεις όμως πολλοί θα μείνουν αδρανείς, θα σωπάσουν σε κάθε μορφή - περιστατικό σεξισμού, μισογυνισμού, παρενόχλησης, υποτίμησης, βίας που υφίστασαι.

Μπροστά στον θάνατο όλοι θλιβόμαστε, μπροστά στην κουλτούρα βίας και σεξιστικού λόγου σιωπούμε. Και ναι ο όρος "γυναικοκτονία" υπάρχει - μάλιστα από το 1820 - και θα υπάρχει μέχρι κάθε κορίτσι, κοπέλα, γυναίκα να νιώθει ασφαλής στην κοινωνία. Αν και αυτονόη-

το δικαίωμα, η απουσία του είναι αισθητή. Για κάθε φορά που ένας άνδρας θεωρεί δικαίωμά του να ασκεί επιρροή και έλεγχο στη γυναίκα του και μόλις νιώσει αδυναμία να το πραγματοποιήσει, την σκοτώνει. Λέγεται Πατριαρχία και μεγαλώνουμε μέσα της. Λέγεται Γυναικοκτονία και μετράμε ακόμη μία.

«Μη με αφήσεις ποτέ...
γιατί θα σου κάνω κακό»

Για κάθε Ελένη,

Γαρυφαλλιά, Καρολάιν,

Κωνσταντίνα, Τζεβριέ...

Γεωργία Παληαλέξη

ΑΣ ΤΟ ΦΩΝΑΞΟΥΜΕ ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΣΤΑ ΤΕΣΣΕΡΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΟΡΙΖΟΝΤΑ

Η ΒΙΑ Ο,ΤΙ ΚΙ ΑΝ ΑΙΤΙΖΕΙ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΕΙ

Η ΒΙΑ ΟΠΟΥ ΚΙ ΑΝ ΦΩΛΙΑΖΕΙ ΣΒΗΝΕΙ ΤΗ ΖΩΗ

Έθιμα του Πάσχα

Ένα από τα πιο συνηθισμένα έθιμα είναι το σπάσιμο του ροδιού την Πρωτοχρονιά. Το πρωί όλοι καλοντυμένοι πηγαίνουν στην Λειτουργία του Μεγάλου Βασιλείου και υποδέχονται το νέο έτος. Στην επιστροφή ο νοικοκύρης μπαίνοντας στο σπίτι, με το δεξί πόδι σπάει το ρόδι πίσω από την εξώπορτα και ταυτόχρονα λέει: «με υγεία, ευτυχία και χαρά το νέο έτος και όσες ρόγες έχει το ρόδι, τόσες λίρες να έχει η τσέπη μας όλη τη χρονιά».

Λαζαροσάββατο

Το Σάββατο πριν από την Μεγάλη Εβδομάδα ο λαός γιορτάζει. Τα παιδιά με τα καλάκια τους γυρίζουν στα σπίτια και τραγουδούν, με σκοπό να διηγηθούν την ιστορία του αναστημένου φίλου του Χριστού και να πουν τα παινήματα στους νοικοκυραίους.

Τα κόκκινα αυγά

Μερικοί πιστεύουν ότι τα αυγά βάφονται κόκκινα σε ανάμνηση του αίματος του Χριστού. Κόκκινο όμως είναι και το χρώμα της χαράς για την Ανάσταση του Χριστού. Ενώ εκείνη τη μέρα της βαφής κρεμάνε ένα κόκκινο ρούχο στο παράθυρο ή στο μπαλκόνι. Το πρώτο κόκκινο αυγό που βάφεται είναι της Παναγίας και τοποθετείται στο εικονοστάσι, για να φυλάει τα παιδιά από το κακό μάτι.

Επιτάφιος

Τη Μεγάλη Παρασκευή είναι μέρα αργίας, νηστείας και πένθους. Πολλοί πίνουν ξίδι για την αγάλη το Χριστού. Ύστερα από τα δώδεκα Ευαγγέλια ο Επιτάφιος στολίζεται με ανοιξιάτικα λουλούδια από τις νεαρές κοπέλες.

Ανάσταση

Ξημερώματα του Μ. Σαββάτου οι εκκλησίες στολίζονται με δαφνόφυλλα και ο ιερέας τα σκορπίζει μόλις πει «Ανάστα ο Θεός κρίναι την γην». Μετά την εκκλησία η νοικοκυρά ζυμώνει την κουλούρα της Λαμπρής και ο άνδρας αναλαμβάνει το ψήσιμο του αρνιού. Το βράδυ του Μεγάλου Σαββάτου, λίγο πριν χτυπήσουν οι καμπάνες για την εκκλησία, οι πιστοί φορούν τα καλά τους ρούχα, παίρνουν τις άσπρες λαμπάδες για να ανάψουν από το Άγιο Φως και πηγαίνουν να παρακολουθήσουν την λειτουργία της Ανάστασης. Γυρίζοντας από τη Ανάσταση σταυρώνουν με το Άγιο Φως το επάνω μέρος της πόρτας.

Αλεξάνδρα Χειμάρη

Αποκριά στον Δήμο Λοκρών

Σήμερα με χαμηλότερο τόνο και ύφος από ότι παλιότερα γίνεται η παρέλαση του καρναβαλιού ενώ τη Σαρακοστή ξεκινά στην παραλία των Παλιομαγαζιών ή της Σκάλας με τα γνωστά σαρακοστιανά εδέσματα να προσφέρονται δωρεάν. Το βράδυ της τελευταίας Κυριακής της Αποκριάς εθιμοτυπικά σε κάθε σπίτι γίνονταν οικογενειακό γιορτινό τραπέζι με πλούσιο φαγητό και αποκριάτικα τραγούδια. Πολλοί τηρούσαν και το έθιμο του μασκαρέματος και ντύνονταν κάνοντας επισκέψεις σε φιλικά σπίτια. Ένα ακόμη έθιμο ήταν το γαϊτανάκι, όπου μασκαρεμένοι νέοι τραγουδούν αποκριάτικα τραγούδια όπως: «Καλώς την τη Σαρακοστή», «Στης ακρίβειας τον καιρό», «Λεμονάκι μυρωδάτο» κ.α. Την Καθαρά Δευτέρα οι νοικοκυρές ζύμωναν το λειψό ψωμί και όλες μαζί το έψηναν με ευχές στο φούρνο της γειτονιάς. Σήμερα, με χαμηλότερο τόνο και ύφος αυτό που γίνεται είναι η παρέλαση του Καρναβαλιού, ενώ η Σαρακοστή ξεκινά στην παραλία της Σκάλας με τα γνωστά σαρακοστιανά εδέσματα να προσφέρονται δωρεάν.

Αντωνία Τσάπαλη

ΑΤΑΛΑΝΤΗ : ΦΥΣΗ ΚΑΙ ΜΕΛΩΔΙΑ

Του Γεώργιου Τσιάρα

Η Αταλάντη είχε ανέκαθεν μεγάλη παράδοση στα πολιτιστικά και κοινωνικά δρώμενα, αλλά λόγω της Τουρκοκρατίας, των Βαλκανικών και του Παγκόσμιου Πολέμου τα πάντα είχαν παγώσει. Παρόλα αυτά οι νέοι της τότε εποχής έβρισκαν διάφορους τρόπους να εκφράσουν τις πολιτισμικές τους ανησυχίες. Έτσι, το 1927 με πρωτοβουλία 10 αγοριών και 10 κοριτσιών συγκροτήθηκε η «Μαντολινάτα» Αταλάντης με μουσικό δάσκαλο τον Λαμιώτη Σαράτση. Την ίδια χρονιά μία ομάδα νέων της Αταλάντης με επικεφαλής τον Χρήστο Κωνσταντίνου ίδρυσαν την φιλοδοσική ένωση «Η μέλισσα» και μια δεύτερη ομάδα με επικεφαλής τον Βασίλη Τσάπαλη τον Σύλλογο Φυλλοδενδρων. Το 1928 οι δύο Σύλλογοι ενώθηκαν με κύριο μέλημά τους την αναδάσωση του όρους Ρόδα.

Η προσπάθεια των πολιτών βραβεύτηκε με έπαινο και χρηματικό έπαθλο από την Ακαδημία Αθηνών το 1936.

Επίσης, η πόλη μας δραστηριοποιείται από τις αρχές του 20ου αιώνα σε πάμπολλες χορωδίες και φιλαρμονική, οι οποίες αντιμετώπισαν μια κατάσταση αδράνειας κατά την γερμανική κατοχή λόγω της κατάσχεσης των οργάνων.

Γενικότερα, η περιοχή μας ήταν και είναι εξαιρετικά ενεργή στα κοινωνικά, μουσικά και πολιτιστικά δρώμενα, κάνοντας για γενιές και γενιές τους πολίτες της περιοχής εξαιρετικά περήφανους με την ελπίδα όλων μας αυτή η παράδοση να συνεχιστεί στις νέες γενιές.

Οπουντία Λοκρίδα, μια ελεύθερη κοινωνία από την Αρχαιότητα έως τις μέρες μας

Αποτελεί κοινό τόπο το γεγονός πως, ειδικά στην Ελλάδα, κάθε περιοχή έχει τη δική της ξεχωριστή Ιστορία. Η ιστορία κάθε τόπου μπορεί να διακριθεί σε πολλές διαφορετικές εποχές λόγω της μακροχρόνιας ύπαρξης του γένους των Ελλήνων, ένα από τα πιο ενδιαφέροντα και αξιοσημείωτα παρελθόντα έχει η σημερινή πόλη της Αταλάντης. Αναντίρρητα η ιστορία της Αταλάντης χαρακτηρίζεται

από πολλά κομβικά χρονολογικά σημεία. Ένα από αυτά είναι η συμμετοχή των Οπουντιών Λοκρών, αρχαίων κατοίκων της Αταλάντης, στον Τρωικό πόλεμο. Με αρχηγό τον Αίαντα τον Λοκρό, άριστο μαχητή και στρατηγικό νου, σαράντα πλοία αρμένισαν στο πλευρό των υπόλοιπων Αχαιών με προορισμό την Τροία και σκοπό την άλωσή της. Οι Λοκροί έφεραν ελαφρύ οπλισμό και πολεμούσαν χρησιμοποιώντας σφεντόνες και κυρίως τόξα, φορούσαν μαύρα ρούχα, θώρακες και αποτελούσαν μια από τις πιο ευκίνητες και εύλικτες μονάδες των Αχαιών.

Μετά το τέλος του

Τρωικού πολέμου, κατά τον γυρισμό στην πατρίδα, ο βασιλιάς Αίας ναυάγησε κι έτσι κατέληξε. Άλλο ένα σημαντικό σημείο της ιστορίας της Αταλάντης είναι η κάθοδος της φυλής των Δωριέων, οι οποίοι εγκαταστάθηκαν στον Οπούντα και παρόλο που διέφεραν φυλετικά με τους προηγούμενους Λοκρούς ενστερνίστηκαν τον τρόπο ζωής τους και τους τιμούσαν ως προγόνους τους. Αξίζει να σημειωθεί πως οι κάτοικοι της Αταλάντης αποτελούσαν τη μόνη φυλή που αρνούσαν κατηγορηματικά την ύπαρξη δούλων και λειτουργούσε με μια αρκετά φιλελεύθερη πολιτική, η νοοτροπία των Οπουντιών

ήταν καθαρά προϊόν του ανθρωποκεντρικού χαρακτήρα τους. Επιπροσθέτως, ως Δωριείς, ήταν σύμμαχοι των Σπαρτιατών και κατά τον Πελοποννησιακό πόλεμο προσέφεραν τους ιππείς και τους οπλίτες τους στο στρατό των Λακεδαιμονίων.

Συνεπώς η δίψα των Λοκρών για ελευθερία φανερώθηκε κατά την Ελληνική Επανάσταση εναντίον των Οθωμανών, καθώς οι πολίτες της Αταλάντης πολέμησαν πολλές φορές αναγκάζοντας τον Τουρκικό στρατό να εγκαταλείψει την περιοχή και να μεταβεί σε βορειότερες περιοχές. Αξίζει να επισημανθεί το γεγονός πως πολλοί πρόσφυγες από

την Μακεδονία και την Μικρά Ασία εγκαταστάθηκαν στη Λοκρίδα, στα τέλη του δέκατου ενάτου αιώνα και τις αρχές του εικοστού, μετά τη Μικρασιατική εκστρατεία και καταστροφή. Εν κατακλείδι, οι Λοκροί απέκτησαν πολλές φορές την ελευθερία τους και πολέμησαν όλους όσους τους υποδούλωναν, αναδεικνύοντας έτσι τη συνέπεια της φυλής τους ανά τους αιώνες και τον ελεύθερο αλλά μαχητικό χαρακτήρα τους.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ